Súd:	Okresný súd Kežmarok
Spisová značka:	3C/94/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8414202320
Dátum vydania rozhodnutia:	24. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Andrej Kubinský
ECLI:	ECLI:SK:OSKK:2017:8414202320.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Andrejom Kubinským v právnej veci žalobcu: C. E., U.. XX.XX.XXXX, F. R. E. XXXX/XX, XXX XX L., občianka SR, právne zastúpená Mgr. Róbertom Liškom, advokátom so sídlom Štefánikova 882/39, 058 01 Poprad, proti žalovanému v 1. rade: Sun Invest s. r. o., IČO: 45 888 892, sídlo Súmračná 3258/5, 821 02 Bratislava - Ružinov, právne zastúpeným JUDr. Jánom Slovinským, advokátom so sídlom Štefánikovo námestie 13, Spišská Nová Ves a žalovanému v 2. rade: R.. D. D., U.. XX.XX.XXXX, F. R. R. XXX/X, M. G., občan SR, právne zastúpeným JUDr. Matejom Okálym, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 7, Spišská Nová Ves, v konaní o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným zásahom do osobnostných práv, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný v 1. rade j e p o v i n n ý na svoje náklady zverejniť v periodiku "Noviny Kežmarok" najneskôr do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ospravedlnenie v štandardnom rozsahu, najmenej 1/2 strany daného periodika s nasledujúcim obsahom:

"Obchodná spoločnosť Sun Invest s. r. o., so sídlom Brezová 488/4, Liptovský Mikuláš sa ospravedlňuje C. E. za to, že jej spôsobila ujmu na jej osobnostných a majetkových právach tým, že ju nezákonným spôsobom vysťahovala z jej obydlia."

II. Žalovaný v 1. rade j e p o v i n n ý nahradiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, za nezákonný zásah do jej osobných práv vo výške 15.000,- €, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Voči žalovanému v 2. rade súd návrh z a m i e t a .

IV. Žalobkyni súd p r i z n á v a právo na náhradu trov konania voči žalovanému v 1. rade v plnom rozsahu, o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku vo veci samej vyšší súdny úradník.

V. Žalovaný v 2. rade m á p r á v o na náhradu 1/2 uplatnených trov vo vzťahu ku žalobkyni. O trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku vo merite veci samej, vyšším súdnym úradníkom tunajšieho súdu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podaným návrhom na začatie konania dožadovala vydania rozhodnutia súdu ktorým by dosiahla ospravedlnenie zo strany žalovaného v 1. rade v miestnom periodiku a ďalej uplatnila nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 33.000,- €, ktoré by jej mal uhradiť žalovaný v 1. rade do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej uplatnila právo na náhradu trov konania.

2. V priebehu pojednávania bol do konania pribratý na strane na žalovaného, ako žalovaný v 2. rade R.. D. D., narodený XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/X, M. G.. Uznesenie o pripustení do konania bolo vypracované zo dňa 26.01.2015.

3. Ako dôvod žaloby žalobkyňa uvádzala to, že bola vlastníčkou nehnuteľnosti, bytu č. 2 s príslušenstvom v obytnom dome súp. číslo XXXX, k. ú. L., na ulici E. Č.. XX. Vlastníctvo predmetnej nehnuteľnosti nadobudla na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 05.11.2003 od prevodcu, Mesta Kežmarok, a to na základe predchádzajúceho užívania na základe Nájomnej zmluvy zo dňa 15.06.1992.

4. Žalobkyňa dňa 12.04.2005 uzatvorila so Všeobecnou úverovou bankou, a.s. Zmluvu o úvere - "Quatro rekonštrukcie" č. U 01200-05 na sumu 7.561,57 € (227.800,- Sk). Predmetná úverový zmluva bola zabezpečená záložným právom v prospech veriteľa zriadeným na základe Zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 12.04.2005.

5. Podaním zo dňa 30.07.2010 oznámi právny zástupca veriteľa žalobkyni začatie realizácie záložného práva, ktoré zabezpečovala pohľadávku veriteľa v celkovej výške 8.014,31 €, a to v prípade, ak do 30 dní odo dňa doručenie predmetného oznámenia neuhradí pohľadávku veriteľa.

6. Pred uplynutím 30 dňovej lehoty uvedenej v oznámení, bolo žalobkyni doručené podanie zo dňa 23.08.2010 od spoločnosti Dražby a aukcie, s.r.o. s tým, že dňa 05.10.2010 sa uskutoční obhliadka nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne. Znalecký posudok vypracoval znalec Ing. Ján Greguš, Martin, nehnuteľnosť ohodnotil na sumu 23.100,- €.

7. Dňa 30.11.2010, ako to uvádza žalobkyňa v návrhu, sa uskutočnila dražba predmetnej nehnuteľnosti s tým, že z notárskej zápisnice notára JUDr. Vladimíra Kostovčáka z totožného dňa vyplýva, že jediným dražobníkom, ktorý sa stal zároveň vydražiteľom sa stal žalovaný, obchodná spoločnosť Sun Invest, s. r. o., zastúpená konateľom spoločnosti R.. D. D., ako žalovaný v 2. rade. Vyvolávacia cena vo výške určenej znaleckým posudkom v sume 23.500,- € bola licitátorom znižovaná až do sumy 17.350,- €, za ktorú ju vydražil žalovaný, ako vydražiteľ.

8. Zo žaloby je ďalej zrejmé, že dňa 15.03.2011 bol Okresnému súdu v Kežmarku doručený návrh žalovaného (vtedy žalobcu) na vydanie rozkazu na plnenie, predmetom ktorého bolo uloženie povinnosti žalobkyni (vtedy žalovanej) vypratať nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom dražby a ktorú mal žalovaný vydražiť.

9. Okresný súd Kežmarok vydal Rozkaz na plnenie, ktorý nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným dňa 05.05.2011.

10. Žalovaný podľa žalobkyne žiadne ďalšie právne kroky súvisiace s výkonom rozhodnutia núteným, avšak zákonným spôsobom, t.j. prostredníctvom súdneho exekútora nevykonal.

11. Podľa žalobkyne žalovaný však vykonal viaceré kroky protiprávne, ktoré sú podrobne uvedené v ďalšej časti žaloby a ktoré podľa žalobkyne, okrem znakom nezákonnosti ako takej, vykazujú i znaky útočnej a nedovolenej svojpomoci. Podľa žalobkyne práve v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného vznikla žalobkyni ujma na jej osobnostných právach, najmä práve na ochranu obydlia, súkromia a vlastníctva, ktorej nápravy sa formou satisfakcie od žalovaných žalobkyňa domáha.

12. Žalobkyňa ďalej v žalobe poukazuje na konkrétne dni a opisuje skutkové okolnosti tak, ako sa udiali v týchto dňoch. T.j. dňa 03.03.2011 cca o 10,00 hodine vošli do bytu, ktorý obývala žalobkyňa, 73 ročná starobná dôchodkyňa, osoba s ťažkým zdravotným postihnutím spolu s vnučkou K. H., konateľ R.. D. D., U. XX.XX.XXXX, R. XXX/X, M. G. (ďalej aj ako konateľ žalovaného) spolu so štyrmi neznámymi mužmi. Počas prítomnosti týchto osôb sa v byte nachádzala len E. D., rodinná známa žalobkyne a jej dcéry, žalobkyňa bola na lekárskom vyšetrení a vnučka žalobkyne bola u chorej nevládnej matky. Známa bezodkladne kontaktovala žalobkyňu s vnučkou, ktoré pokiaľ prišli do bytu, mali všetky hnuteľné veci, vrátane elektrospotrebičov, cenností a osobných potrieb vonku.

13. Aj napriek dopytu žalobkyne, aby sa osoby prítomné v jej obydlí legitimovali, títo tak neučinili. 73 ročná žalobkyňa tak mala vo svojom obydlí 5 cudzích osôb s tým, že tieto osoby všetky veci, ktoré boli

jej osobným vlastníctvom vyhádzali von. Až na naliehanie vnučky, že oni tam stále bývajú, im konateľ žalovaného povedal, že si ich majú dať naspäť dnu. Vymenil zámok a odovzdal im jedny kľúče. Situáciu, ako i konanie žalovaného žalobkyňa veľmi zle psychicky znášala, v ten deň k nej musela vnučka privolať RZP-čku so Spišskej Belej. Podľa záznamu o zhodnotení zdravotného stavu osoby mala žalobkyňa záchvat, triašku a psychické ťažkosti súvisiace s deložovaním z nehnuteľnosti.

14. Podľa žalobkyne dňa 05.05.2011 do bytu prišli dve osoby, odomkli si a žalobkyni opakovane uvádzali, že majú nájomnú zmluvu od žalovaného k predmetnému bytu.

15. Keď sa žalobkyňa dožadovala preukázania nájomnej zmluvy, tieto osoby je povedali, že nechcú mať problémy a odišli, že im povedal konateľ žalovaného, že tam majú ísť a na žalobkyňu týmto spôsobom vyvíjať nátlak, aby sa vysťahovala.

16. Podľa žalobkyne v deň 20.05.2011 cca o 14,00 hodine prišiel do bytu žalobkyne konateľ žalovaného spolu s pánom G., potom čo zaklopali a žalobkyňa im otvorila, vošli do predsiene bytu a vytiahli dvere z pántov, a tieto opreli o stenu. V byte a priestore pred bytom sa nachádzalo celkom 6 osôb, z ktorých dvaja boli oblečení ako príslušníci polície a dvaja boli v civile. Následne na pokyn žalovaného začali dve osoby osobné veci žalobkyne hádzať von do spoločných priestorov.

17. Žalobkyňu konateľ žalovaného spolu s týmito osobami vyhodili násilím pred byt, nedovolili jej ani telefonovať. Kým sa domov vrátila vnučka, veci mali povyhadzované v spoločných priestoroch pred bytom, tieto žalobkyni ani je vnučke neumožnili zbierať, vnučku pustili na okamih dnu a zostatok osobných vecí ona pozbierala. Osobné veci žalobkyne, vrátane všetkých úradných písomností a dokladov hádzal konateľ žalovaného do vreca.

18. Podľa žalobkyne počas celého incidentu sa konateľ žalované, ani ďalšie osoby, ktoré boli na mieste žalobkyni nepreukázali žiadnym rozhodnutím resp. preukazmi príslušníkom policajného zboru, konateľ žalovaného potom, čo všetky veci žalobkyne boli v spoločných priestoroch byt uzatvoril, vyplatil osoby v civile, ktoré plnili jeho pokynu a z bytu vynášali veci žalobkyne a odišiel.

19. Žalobkyňa bola počas celého nezákonného deložovania v šoku a v zlom psychickom stave, tento sa je následne len zhoršil, vnučka ju preto neodkladne odviezla ku rodine do G.. Žalobkyňa práve pre zlý zdravotný stav neprezrela dôkladne vrece s osobnými vecami. Niektoré veci ako skrine s osobnými vecami, dali do pivnice, chladnička, písací stroj, miniveža a hrnce ostali v bytovke v spoločných priestoroch, keď sa po to žalobkyňa nasledujúci deň vrátila, už tam neboli.

20. Žalobkyňa v žalobe ďalej poukazuje na právny rámec predmetu sporu, predovšetkým na ustanovenie článku 16 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o nedotknuteľnosti osoby a jej súkromia, ktoré je zaručené. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom. Ďalej na ustanovenie § 19 ods. 1 Ústavy SR, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Ďalej na článok 19 ods. 2 o tom, že každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Žalobkyňa poukazuje ďalej na článok 20 ods. 1 Ústavy SR o tom, že každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkom má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Ďalej poukázala na článok 20 ods. 3 Ústavy SR, článok 21 ods. 1 Ústavy SR o tom, že obydlie je nedotknuteľné, nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva. Ďalej poukázala na článok 21 ods. 3, Ústavy SR na to, že iné zásahy do nedotknuteľnosti obydlia možno zákonom dovoliť iba vtedy, keď je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu života, zdravia alebo majetku osôb, na ochranu práv a slobôd iných alebo na odvrátenie závažného ohrozenia verejného poriadku.

21. Žalobkyňa ďalej v žalobe poukázala na článok 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základným slobôd zo dňa 04.11.1950, ktoré bolo ratifikované ČSFR dňa 21.02.1991 ako "Dohovor", t.j. že každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie. Ďalej poukázala na článok 6 ods. 1 Dohovoru o tom, že každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

22. V žalobe ďalej žalobkyňa poukazuje na ustanovenia § 11, § 13 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 Občianskeho zákonníka týkajúce sa práva na ochranu svojej osobnosti, najmä života, zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia a svojho mena a prejavov osobnej povahy. Žalobkyňa ďalej poukázala na § 2 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktoré exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonanie núteného výkonu exekučných titulov. A ďalej poukázala na ust. § 62 Exekučného poriadku z ktorého je zrejmé, že exekúciu je možné vykonať len spôsobmi uvedenými v zákone.

23. Žalovaní v 1. a 2. rade pomerne obtiažne komunikovali so súdom, často sa nezúčastňovali pojednávania z rôznych dôvodov, samozrejme aj z dôvodov ospravedlniteľných. Právna zástupkyňa žalovaného v 1. rade na poslednom pojednávaní s návrhom nesúhlasila, žiadala tento návrh zamietnuť, zdôvodňujúc tým, že žalovaný získal vlastníctvo k bytu zákonným spôsobom a žalobkyňa sa odmietala z toho bytu vysťahovať. Právna zástupkyňa žalovaného v 1. rade tvrdila, že nedošlo k žiadnemu protiprávnemu konaniu, ani žiadnym spôsobom neboli dotknuté práva žalobkyne, nakoľko bývala v byte, ktorý jej už nepatril, takže žiadala žalobu zamietnuť. Pokiaľ ide o právneho zástupcu žalovaného v 2. rade, rovnako žiadal žalobu zamietnuť, zdôvodňujúc tým, že žaloba nie je dôvodná, pretože "z nepráva nemôže vzniknúť práva". Ďalej uvádzal, že žalobkyňa užívala byt protiprávne, pričom protiprávne užívanie bytu môže byť posúdené prípadne aj ako trestný čin. Zároveň spochybnil tvrdenia žalobkyne o tom, že utrpela nejakú ujmu, skôr je toho názoru, že ak utrpela nejakú ujmu, tak že to súvisí s tým, že v byte nebýva a že nemôže tento byt užívať. Poukázal ďalej na to, že z bytu sa vysťahovala na základe Rozkazu na plnenie, ktoré vydal Okresný súd v Kežmarku. Pokiaľ ide o žalovaného v 2. rade, vzniesol námietku premlčania, pretože voči nemu bola podaná žaloba 15.01.2015, súd túto zmenu pripustil tiež z januára 2015, a k udalostiam, ktoré sa popisujú a na základe ktorým žalobkyni mala vzniknúť ujma došlo, resp. malo dôjsť 03.03.2011, 05.05.2011 a 20.05.2011.

24. Procesný súd po vykonanom dokazovaní, po zhodnotení listinných dôkazných prostriedkov, výpovedí svedkov, výpovede navrhovateľky a svedkyne, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

25. Procesný súd rešpektuje vlastnícke právo žalovaného vo vzťahu k bytu, ktorý bol predtým vo vlastníctve žalobkyne, no v žiadnom prípade nie je možné súhlasiť so spôsobom realizácie núteného výkonu vypratanie predmetnej nehnuteľnosti týmto neprimeraným, nezákonným, a ako hovorí žalobkyňa tzv. útočnou svojpomocou, bolo zasiahnuté do práv žalobkyne v takom rozsahu, že tento zásah bol natoľko neprimeraný, že je potrebné využiť ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka a žalobkyňu primeraným spôsobom odškodiť.

26. Procesný súd v tomto prípade súhlasí so žalobkyňou, že boli porušené jednotlivé články Ústavy SR týkajúce sa nedotknuteľnosti osoby a jej súkromia, že boli porušené články Ústavy SR týkajúce sa toho, že každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Ďalej, že bol porušený článok Ústavy SR týkajúce sa práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromia a rodinného života a ďalej článok Ústavy SR týkajúci sa práva každej osoby mať právo vlastniť majetok. Procesný súd súhlasí aj s tvrdením žalobkyne, že bol porušený článok 20 ods. 3 Ústavy SR, ktorý hovorí, že vlastníctvo zaväzuje, to znamená, že nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecným záujmom chráneným zákonom. Výkon vlastníckeho práva nesmie poškodzovať ľudské zdravie, prírodu, kultúrne pamiatky a životné prostredie nad mieru ustanovenú zákonom. Bol porušený článok týkajúci sa Ústavy SR týkajúci sa nedotknuteľnosti obydlia, aj to, že nie je doň dovolené vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva. Procesný súd preto rozhodol tak, že priznal žalobkyni právo na to, aby žalovaný v 1. rade na svoje náklady uverejnil v periodiku "Noviny Kežmarok" do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ospravedlnenie v štandardnom rozsahu najmenej ? strany daného periodika s nasledovným obsahom:

"Obchodná spoločnosť Sun Invest s. r. o., so sídlom Brezová 488/4, Liptovský Mikuláš sa ospravedlňuje C. E. U.. XX.XX.XXXX, za to, že je spôsobila ujmu na jej osobnostných a majetkových právach tým že ju nezákonným spôsobom vysťahovala z obydlia."

26. Súd zároveň priznal žalobkyni právo na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15.000,- €, ktoré je povinný žalovaný v 1. rade uhradiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

27. Vo vzťahu ku žalovanému v 2. rade súd návrh zamietol z dôvodu premlčania.

28. Procesný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že nárok bol priznaný v súlade s vyššie citovanými právnymi normami, za použitia ustanovení § 11 až § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ). Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

29. Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má práva najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

30. Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúcej zadosťučinenie podľa § 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

31. Podľa § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd, s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k použitiu práva došlo. Procesný súd v tejto súvislosti poukazuje na hrubé zaobchádzanie a nezákonný postup žalovaného v 2. rade, ktorý vykonal realizáciu vypratania nehnuteľnosti obzvlášť necitlivým, nezákonným spôsobom, bez toho, aby osoby, ktoré vstúpili do obydlia tak urobili so súhlasom užívateľov bytu, bez toho, aby osoby ktoré realizovali tento výkon mali nejaké zákonné oprávnenie na takýto postup. Postupom žalovaného v 1. rade bolo neprimerane zasiahnuté do práv žalobkyne, v značnej miere bola znížená jej dôstojnosť a zrejme aj vážnosť v spoločnosti, keďže z bytu boli vyhádzané hnuteľné veci, vyložené do spoločných priestorov alebo mimo spoločných priestorov, tieto veci tam boli vystavené pre verejnosť a verejnosť všetko zrejme vnímala, následne sa časť vecí stratila, keďže neboli žiadnym spôsobom zo strany vykonávateľa zabezpečené. Žalovaný v 2. rade zrejme zneužil bezmocnosť žalobkyne, ktorá je vo vyššom veku a túto situáciu zneužil. Za tejto situácie je suma 15.000,- € nemajetkovej ujmy, podľa názoru súdu, primeraná okolnostiam a primeraná neoprávnenému zásahu, ktorému bola žalobkyňa vystavená. Súd naviac uložil žalovanému zverejniť ospravedlnenie v miestnych novinách.

32. Tento neoprávnený zásah značným spôsobom zasiahol aj do zdravotného stavu žalobkyne, ktorá musela byť ošetrená a bola vystavená obrovskému psychickému tlaku, čo zrejme zásadným spôsobom prispelo aj k jej zhoršenému zdravotnému stavu. Naviac súd poukazuje na to, že hnuteľné veci, ktoré boli takto vyložené videla široká verejnosť a už to samé o sebe je zásah do súkromia žalobkyne.

33. Súd zamietol návrh vo vzťahu k žalovanému v 2. rade z dôvodov premlčania, súd uznal argumentáciu žalovaného v 2. rade, a je toho názoru, rovnako ako žalovaný v 2. rade, že vo vzťahu k nemu je žalobný nárok žalobkyne premlčaný.

34. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

35. Podľa § 100 ods. 2 OZ premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ust. § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr než zabezpečená pohľadávka.

35. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Za danej situácie je námietka žalovaného v 2. rade oprávnená.

34. O trovách konania bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené v texte.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok, písomne, v dvoch vyhotoveniach.
V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, ktorej veci sa týka a čo sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje

za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), musí byť podpísané a uvedená spisová značka konania. (§ 127 CSP a 363 CSP)
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolanie. (§ 364 CSP)
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).